

Захтев за оцену уставности Уредбе о издавању доплатних маркица

Удружење "Атеисти Србије" поднело је Уставном суду Србије иницијативу за оцену уставности и законитости Уредбе о издавању доплатне поштанске марке "Изградња Спомен-храма Светог Саве", с обзиром на то да је оспорена Уредба у директној супротности са чланом 11. Устава Републике Србије и са чланом 2. став 1. Закона о издавању доплатне поштанске марке.

У члану 11. Устава наводи се да је Република Србија световна држава, а спорна уредба намеће свим грађанима Србије, без обзира на њихова верска (не)уверења, обавезу плаћања доплатне марке, при чему је жељени ефекат овог правног акта искључиво верски – завршетак изградње цркве, дакле, верског објекта. Такође, с обзиром на то да је чланом 43. Устава зајамчена слобода "мисли, савести, уверења", Удружење "Атеисти Србије" сматра да атеисти нису дужни да материјално или нематеријално помажу било коју цркву или верску заједницу, док им то оспорена Уредба намеће.

Такође, "Атеисти Србије" сматрају да се Уредбом крши и члан 2. став 1. Закона о издавању доплатне поштанске марке, који гласи: "Средства од продате доплатне марке користиће се за финансирање хуманитарних акција, обележавање историјских и културних догађаја, пројекте од јавног интереса као и друге акције од ширег друштвеног значаја". Сасвим је очигледно да "финансирање завршетка грађевинско-занатских и радова на уређењу ентеријера Храма Светог Саве" не спада у горенаведене сврхе. Наиме, изградња верског објекта није хуманитарна акција, нити је историјски и културни догађај, нити пројекат од јавног интереса, као ни акција од ширег друштвеног значаја. Напротив, с обзиром на то да је црква према Уставу одвојена од државе, њени објекти представљају њену приватну својину и служе искључиво овој цркви и њеним верницима, те се никако не могу тумачити као опште добро. С друге стране, грађевински пројекти Српске православне цркве представљају приватне пројекте овог правног лица и, самим тим, нису пројекти од јавног интереса и ширег друштвеног значаја.

"Атеисти Србије", такође, сматрају да је неопходно да се утврди да оспорена Уредба није у складу са Уставом Републике Србије, да се и наредних година сличне уредбе Владе Србије не би доносиле у циљу финансирања изградње верских објеката у (још увек) секуларној држави Србији, посебно јер оне тиме дискриминишу грађане који нису верници, приморавајући их да, користећи услуге ПТТ-а, делују против својих мисли, савести и уверења.